Staan ter DEKKING

bij SMEYSTERS Cyrille
te RUTTEN.

I. — *Neugat de Boven*, ronaan 7 jaren 34/2821

II. — *Rival de Salmenoart*, bruin 3 jaar, 40/1694.

beiden meermalen gepremieerd.

III. — *Bouquet d'Or*, half bloed, het welgekend koerspaard.

Studie van Mters René DELVIGNE, notaris te Tongeren
en Ed. ENGLEBERT, notaris te Grivegnée.

OPENBARE VERKOOP
van een

HUISGOED

te VECHMAEL.

Op Dinsdag 14 Maart 1939, te 2 1/2 uren namiddag, te Vechmael ter herberge van den heer Clemjans, ten versoeke van de HH. L. en H. Bienzens, zal de notaris René DELVIGNE van Tongeren met tusschenkomst van zijn ambtgenoot Ed. ENGLEBERT van Grivegnée openbaar verkoopen :

Gemeente Vechmael.

Een Huis met smidse, tuin, boomgaard, bakhuis en aanhang, groot 16 aren 65 ca. gelegen « In het Dorp » gekadastreerd sect. A nummers 201 g, 204 c, 204 d, palende de Dorpstraat, Maria Toppet, Hamers-Miguet, beiden te Vechmael, en den weg.

Dit goed zal in blok of in 2 deelen opgeroepen worden naar aanvraag der liefhebbers.

Los en vrij van lasten.

Dadelijk in bezit.

Voor alle inlichtingen zich te wenden tot den notaris René DELVIGNE, Luikerpoort, 12, te Tongeren.

Studies van Mters Jos. de SCHAETZEN, en Paul NEVEN, notarissen te Tongeren.

OPENBARE VERKOOPING
van een

Gerieflijk HUIS

met TUIN en WEIDE
schuur, koe- en varkensstallen bakoven, drink & regenwater

Op Maandag 20 Maart 1939, om 2 uur, ter herberge van den Heer Jos. Germeau, « Hait van den tram » te Vreeren, zullen de Notarissen Joseph de SCHAETZEN en Paul NEVEN openbaar te koop stellen :

Gemeente VREEREN :

Een griefiijk huis, gelegen « In het Dorp » Sectie B Nrs 187a en 187b, groot 9 aren 80 centiaren, reinende Schrapen-Rochus Gerard, en Jaspers Martin.

Bewoond door Mijnheer Raskin-Bellefontaine.

Ingenottreding binnen kort.

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studien van de Notarissen Jos. de SHAETZEN of Paul NEVEN te Tongeren.

Kantoren der Notarissen
Joseph de SCHAETZEN te Tongeren
en Leon SENY-LEJEUNE te Borgworm.

OPENBARE VERKOOP
van een schoon

BOUWLAND

Op Dinsdag 28 Maart 1939, om 2 uur ter herberge « Het Wit Paard » te Lauw, zullen de Notarissen Jos. de SCHAETZEN en SENY LEJEUNE openbaar te koop stellen :

Gemeente LAUW.

Een schoon Bouwland gelegen « Tweede Henisdael » sectie A Nummers 1093, groot 92 aren, 80 centiaren, reinende Rutten Vroonen Armand te Lauw ; Wauteringen het Kerkfabriek de Commissie van Openbaren Toestand te Lauw ; Luik het Kerkfabriek van Sint Paulus ; Claesen Lamb.-Corneil te Lauw ; Vanmarsenille-Baillien Emile te Lauw ; Toppet Louwet Jan Frans te Lauw ; Louwet-Govaerts, Jaspers Jan te Lauw, Claesen Germis Pieter Lambert te Lauw ; Toppet-Happart Jean-Hubert te Lauw, en het Kerkfabriek van Lauw.

In pacht bij den heer Herman Germis te Lauw.

Te koop in massa of in loten volgens verlangen der liefhebbers.

Los en vrij van lasten.

Om verdere inlichtingen zich te wenden ter studiën van voornoemde Notarissen.

Studie van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

De Notaris Paul NEVEN te Tongeren zal op *Donderdag 16 Maart 1939*, om 3 uur namiddag ter herberge van M. Pierre Nysten, in de Kleine Statiestraat te TONGEREN,

PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN

Gemeente VROENHOVEN.

Een schoone GRASWEIDE

gansch met heggen omringd, groot 51 aren 09 centiaren (12-06 2/3) gelegen « te Heukelom het Gehucht » gekadastreerd sectie B nummer 1149a ; reinende M. Daenen Jan, de Groote Kempstraat en den Daelweg.

Ingenottreding binnen kort.

Los en vrij van lasten.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van den Notaris Paul NEVEN te Tongeren.

De Notaris Paul NEVEN te Tongeren zal op *Donderdag 16 Maart 1939*, om 3 uur namiddag ter herberge van M. Pierre Nysten, in de Kleine Statiestraat te TONGEREN,

PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN :

Gemeente BERG.

1) EEN SCHOON NIEUWGEBOUWD

WOONHUIS

met stallen, hof, aanhoorigheden en beemd wel met *Canadaboomen beplant*, gelegen te « Ketzingen het Gehucht », tegen den weg van Ketzingen naar 's Heeren Elderen, voor eene grootte volgens meting van 30 aren 55 centiaren (7-04 2/3).

Bewoond door Mme We Colsen-Peters.

2°) **Eene Beemd** wel met canadaboomen beplant, gelegen achter voorschreven huisgoed en tegen eene straat, voor eene grootte volgens meting van 17 aren 50 centiaren (4 03).

3°) **Eenen jongen Boomgaard**, gelegen neffens voorschreven goederen met invaart tegen de straat, voor eene grootte volgens meting van 33 aren 75 centiaren (8).

Nr 2 en 3 onmiddellijk in bezit te nemen.

Deze drie goederen reinen MM. de familiën Vossen Paulussen, Peeters, Schols-Smets, Leboulle Souvereyns, Noelmans-Meertens, Jans Jean, Pulinx Vanhaeren en twee straten.

Naar verlangen der liefhebbers kunnen voorschreven goederen maar een uitmakende, in *loten* of in *massa* opgeroepen worden.

Voor alle inlichtingen en het plan der verdeeling te bezichtigen, zich wenden ten kantore van voornoemden Notaris Paul NEVEN.

" AAN HET WERK HERKENT MEN DEN VAKMAN "

" AL ROOKENDE KAN MEN TABAK WAARDEEREN "

TABALUX 22
rood pakje : licht
groen pakje : half-zwaar
blauw pakje : zwaar
2 fr. de 50 GRAMMEN

OUD ANTWERPEN
TABALUX

TABALUX S. A. ANTWERPEN

AAN DEN ROOKER VAN SIGARETTEN :

Ik rol liever zelf mijn sigaretten. Het kost mij minder, maar vooral, ik weet welke tabak ik rook TABALUX 22

AAN DEN PIJPROOKER :

Hoe meer U kenner bent van tabak, hoe meer U TABALUX 22 zal bevallen.

De Notaris Paul NEVEN, te Tongeren zal op *Dinsdag 28 Maart 1939*, om 3 uur namiddag, ter herberge van M. Isidore Chasseur Dessers « In de Phare » Groote Markt,

PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN
STAD TONGEREN
EEN SCHOON & WELGELEGEN

COMMERCIEHUIS

met twee vitrienen

opene plaats en TUIN, groot te samen een aar 59 centiaren, gelegen « *Op de Pleinstraat Nr 6* » ter plaatse genaamd « Plein » gekadastreerd sectie C nummer 413 a ; reinende MM. Alphonse Snellings-Wilmots, Jules en Alphonsine Ramaekers van twee kanten en de Pleinstraat.

Bewoond door Mr Denis Houbaar-Willems.

Inbezitneming binnen kort.

Dit huis heeft op het gelijkvloers : winkelplaats met twee vitrienen, twee achter elkander gelegen zitplaatsen, gang, keuken, twee serren, koer, achterbouw als waschhuis.

Op het eerste verdiep : vier slaapkamers ; solder en kelder. Het is voorzien van elektrieklicht in alle plaatsen, waterleiding, regenwaterciteern met pomp en rioleering.

Het kan alle dagen der week bezichtigd worden, van 2 tot 4 uur namiddag.

Los en vrij van lasten.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris NEVEN.

Uit ter hand te koop
STAD TONGEREN.

1°) **VIJF** naastelkander gelegen en allerschoonste

BOUWPLAATSEN

gelegen in het schoonste gedeelte der Stad, ter plaatse « Kogelstraat. »

2°) Een schoon en welgelegen nieuwgebouwd

Huis met magazijn als garage

paardenstal en tuin, gelegen « Op den Bilsersteenweg » groot 6 aren 30 centiaren ; dienstig voor allen handel en bedrijf Ingenottreding binnen kort.

3°) TWEE naastelkander gelegen

WERKMANSWONINGEN

met grooten tuin, gelegen in de Oude Kerkhofstraat, groot te samen 12 aren 05 centiaren.

Voor inlichtingen, zich wenden ten kantore van den notaris Paul NEVEN te Tongeren.

TE KOOP of TE HUUR
STAD TONGEREN

Schoon Huis met grooten Tuin

groot te samen 12 aren 80 centiaren gelegen *Kielenstraat, Nr 18*, thans bewoond door M. Berrand, Vrederechter. Door zijne ligging is dezen eigendom best geschikt voor geneesheer, rechter, advokaat, enz.

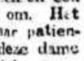

Ingenottreding binnen kort.

HOOFDPIJN
MIGRAINE
TANDPIJN
GRIEP

Wonderbare BRUINE POEDERS
van
'tROOS KRUIS
der Apotheek DE POORTERE
SINT-NIKLAAS WAAS

Voor voorwaarden en bezichtigen zich wenden ten bureele van den Notaris Paul NEVEN.

Uit ter hand te koop.
STAD TONGEREN.
VIJF ALLERSCHOONSTE

BOUWPLAATSEN

naast elkander gelegen in het schoonste gedeelte der Stad «*In de Kogelstraat*» uitgevende op den steenweg naar St-Truiden en den steenweg naar Koninxheim, hebbende ieder eene breedte van 6,10 m. op eene diepte van 50.70 m.

De liefhebbers die zich eerst aanbieden kunnen de gevelbreedte bekomen die zij verlangen.

Voor alle inlichtingen en het plan der verdeeling te bezichtigen, zich wenden ten kantore van den notaris Paul NEVEN te Tongeren.

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER ».

— 7 —

DE ROMAN VAN EEN DOKTER

Uit het Engelsch van

L. G. MOBERLY.

— Ik ben bang dat ge heel weinig aan mijn vriendschap zoudt hebben. John's stem klonk bruusk, op het ruwe af. Er kan eenvoudig geen sprake van zijn, en ik geloof niet, dat het eenig nut heeft er verder over te praten. Hebt ge buiten een auto wachten ?

Hij maakte een beweging, alsof hij haar naar het huis wilde terugbrengen, maar ze weerhield hem door haar hand op zijn arm te leggen.

— O, het zou me zoo vreeselijk spijten, als ik er verkeerd aan heb gedaan, door te komen, zei ze onvast, terwijl de tranen haar in de oogen schoten. Ik heb impulsief gedaan.... ik wilde u zoo gaarne bedanken.... en vergiffenis vragen. Ik weet wel dat ik u schandelijk behandeld heb, John.

De laatste woorden werden bijna gefluisterd, maar John schoof haar hand van zijn arm alsof de hand een afstootelijk insect was, en hij hield zijn oogen afgewend.

— Ik geloof inderdaad dat het verkeerd was om hier te komen, zei hij op een zoo snijdenden toon, dat zijn bezoekster begon te snikken en ook dat het verkeerd is om over onze vroegere omstandigheden te spreken. Het spijt me dat ik het zeggen moet, maar uwe erkenning, nu, na zooveel jaren, dat ge me schandelijk behandeld hebt, werkt op mijn lachspieren ! Laat het doode verleden begraven blijven en hoe dieper het graf, hoe liever het mij is. Ik heb geen lust om het verleden te zien herleven !

— Ge wilt me ook niet vergeven !

Haar zachte, volle stem klonk zoet en ontroerd en wekte in John's hart wilde herinneringen aan de dagen, dat hij geen heerlijker geluid ter wereld had gekend dan die stem.

Haar schoonheid deed een woest verlangen in hem oplaaien om haar in zijn armen te nemen en te kussen, maar hij hield zijn begeerten in toom, zich vol wrange bitterheid bewust, dat dit de vrouw was, die zijn ondergang op haar geweten had.

En toen hij weer sprak, was zijn stem zoo onbewogen en koud, dat de vrouw tegenover hem geen flauw vermoeden kreeg van den strijd, dien hij in zijn binnenste had uitgevochten.

— Neen, ik zal het u nooit vergeven, barstte hij uit. Lieve hemel, dacht ge dat een man de vrouw vergiffenis kan schenken, die het beste in zijn ziel en geest en leven vermoord heeft ? Ge verwacht wel het bovenmenschelijke ! Laten we er verder het zwijgen toe doen ! Ik zal u naar uw auto brengen — het debat is gesloten en het zal nooit meer heropend worden. Er is verder geen sprake van eenigerlei verstandhouding — vriendschappelijk of niet — tusschen u en mij. We zijn vreemden voor elkaar, absoluut vreemden.

— Vreemden.... begon Nina, maar John legde haar met een gebiedend gebaar het zwijgen op.

— Ja, vreemden !

Het werd zoo ijskoud gezegd, dat Nina niet meer poogde te antwoorden. Ze volgde hem zwijgend over het tuinpad door de studeerkamer en naar de voordeur, waar de huurauto stond te wachten, die haar naar de statie zou brengen.

— Ge hebt het hier heel eenzaam, hé ? zei ze nog, terwijl ze al op den drempel stond, en ze sprak op een veelbeteekenenden toon, die John niet ontging. Maar hij verkoos niet erop in te gaan.

— Neen, ik heb het niet eenzaam ; mijn pupil woont bij me, en als men Sylvia bij zich heeft, kan een mensch niet eenzaam zijn. Ze is uitstekend gezelschap.

— Uitstekend gezelschap ? Nina keek ongeloovig. Maar uw pupil is nog maar een kind ! Tenminst, ik veronderstel dat dat kleine meisje, dat ik daareven in den tuin gezien heb, uw pupil is.

— Ja, dat is ze. Sylvia Brentwood heet ze ; ze is het dochtertje van een overleden academievriend. Het is volkomen juist dat ze nog maar een klein meisje ja, maar — er vloog een glimlach over het strenge gezicht van den dokter — maar dat neemt niet weg, dat ze voortreffelijk gezelschap is en... een echte vriendin. Waar zij is kan een mensch niet eenzaam zijn. Ze is het liefste en gezelligste wezen dat ik ooit ontmoet heb !

— Dat is heel gelukkig voor u ! Ook Nina sprak nu een beetje kortaf, en onverwacht draaide ze zich om, om naar den auto te gaan. En onder het weggaan voegde ze er nog bij :

— Ik hoop dat dit « liefste en gezelligste wezen » voldoende voor u mag blijken !

— Ik hoop het ook.

John Camberley groette zijn vertrekkende bezoekster met een vluchtige buiging, ging terug in huis en slenterde langzaam den tuin weer in, terwijl zijn eigen woorden hem in de ooren naklonken :

« Waar zij is, kan een mensch niet eenzaam zijn ».

Hij was zich bewust, dat het feit, dat Sylvia in den tuin was, de reden vormde waarom hij er ook heenging, in plaats van naar zijn studeerkamer, waar hij zich tot voor enkele weken in vreugdelooze eenzaamheid begraven had.

Sylvia stond in een blauwe overall ijverig gebogen over het onkruid, en het gezicht van het aardige, bezige kind verdreef de woede en de verontwaardiging uit zijn hart. Het was onmogelijk aan dergelijke gevoelens toe te geven in haar weldoende tegenwoordigheid. Toen hij naderbij kwam, hief ze haar vuurrood gezichtje op en hijgde :

— Het is een reuzenwerk om al dat groote, sterke onkruid los te trekken. Het zit zoo vast als een huis. Ik heb nog nooit zulk onkruid gezien ! Maar enfin, ging ze voort, ik vind het wel leuk om rommel op te ruimen en dit bed hier is een vreeselijke rommel !

En toen liet ze opeens haar kinderlijken toon varen en vervolgde op haar grootwijze manier :

— Ik dacht dat die dame misschien een patient was en daar was ik blij om. Het is meer dan tijd dat we eens naar patienten beginnen uit te zien, en deze dame zou een goed begin zijn geweest !

— Neen, het was geen patient.... Maar hoe vindt ge haar, Sylvia ?

— Ze heeft een schoon gezicht, antwoordde het kind op peinzenden toon, ik geloof niet dat ik ooit zoo'n schoon gezicht gezien heb. Maar het lijkt me toch niet iemand om erg veel van te houden, tenminste niet direct. Van sommige menschen houdt men direct ; die geven u zoo'n warm gevoel van binnen. Ik denk ook niet dat zij veel van kinderen houdt.

Opeens sloeg ze haar armen om John's hals en vervolgde :

— Maar ze heeft gemaakt dat uw oogen zoo raar staan en dat er weer van die akelige rimpels op uw gezicht zijn. Laten we maar gauw weer samen aan het wieden gaan !

Maar het scheen voorbestemd te zijn, dat John Camberley's rust dien middag nogmaals verstoord zou worden. Een half uur later, toen hij druk met Sylvia aan het werk was en genoot van het opgewekte praten van het kind en zijn geschokt gemoed juist weer een beetje tot kalmte kwam, werd hij door juffrouw Day in huis geroepen.

— Daar is juffrouw Minton om u te spreken, deelde de huishoudster mee, ze zegt dat ze u over iets heel belangrijks moet spreken.

En binnensmonds, maar zoo, dat de dokter het duidelijk kon hooren, voegde ze er oneerbiedig aan toe :

— Die leelijke, ouwe kat, laat ze zich met haar eigen zaken bemoeien !

Toen John de studeerkamer binnenkwam, vond hij daar een kleine juffrouw van onbepaalden leeftijd, in een van veel voorgewenden ernst en weinig smaak getuigende kleedij, juffrouw Alice Minton, de oudste van een heele reeks zusters, eveneens van onbepaalden leeftijd. Haar gezicht was gerimpeld, haar oogen bewogen zich voortdurend onderzoekend heen en derwaarts, wat John deed denken aan een nieuwsgierigen vogel en haar snibbigheid wekte ook de gedachte aan een vogelsnavel.

— Neemt me niet kwalijk, dat ik zoo kom binnenvallen, dokter, begon ze : het is lang geleden sinds we elkaar het laatst gesproken hebben, maar ik beschouwde het als mijn plicht om u een bezoek te brengen.

— Als uw plicht ? John keek haar stomverbaasd aan.

— Inderdaad ; ik houd me veel bezig met sociaal werk hier in de stad en ik stel vooral levendig belang in jonge meisjes. (Arme jonge meisjes ! dacht John bij zichzelf). En als ik goed gehoord heb is er een jong meisje bij u komen wonen en gaat ze niet naar school.

— Juist. Mijn pupil, Sylvia Brentwood woont hier bij me, antwoordde John afgemeten, en er vloog een donkere schaduw over zijn gezicht, en ze gaat niet naar school. Uw inlichtingen zijn dus geheel in overeenstemming met de waarheid. Maar ik zie absoluut niet in, in hoever u de belangen van mijn pupil u kunnen interesseeren, juffrouw Minton.

Hij had zijn bezoekster geen stoel aangeboden ; ze stonden tegenover elkaar in de spreekkamer ; John stijfjes en strakrechtop, juffrouw Minton strijdlustig en vijandig.

— Dus mijn pupil gaat niet naar school, herhaalde John. En wat zou dat ?

— Dat is het juist.... dat is de reden van mijn komst. Ik beschouwde het als mijn plicht als vrouw en als iemand die zich met maatschappelijk werk bezig houdt, om u te vragen of u het niet verstandig zoudt vinden, dat meisje met andere kinderen te laten omgaan ? Er zijn zoo verbazend veel lieve kinderen in Marshdale....

— Ik ben u zeer dankbaar voor uw belangstelling, stuitte John met moordend sarcasme haar woordenstroom.

Maar juffrouw Minton waagde nog een laatste, wanhopige poging.

— En ik vraag me af, zei ze, maar met veel minder zelfbewustzijn nu en dan zoo even,... ik dacht.... ik bedoel.... het lijkt me niet heelemaal gepast.... niet heelemaal in overeenstemming met de goede vormen.... dat een klein meisje wordt grootgebracht door een jongeman en door een huishoudster.

(Wordt voortgezet)